

[Hans Rasmussen.]

nogle, der nægtede at dyrke sukkerroer. Vi har haft lidt med skuespillerne, vi har haft tandlægers og lægers aktioner, og alt det har så vidt mig bekendt ikke kunnet frembringe en eneste rynke i oppositionens ansigt.

Jeg tror, vi skal nævne tingene ved deres rette navn, og så hjælper det ikke, at oppositionen vil fremstille sagen på den måde, at det er ud fra samfundsinteresser, den handler, når det er ganske nærliggende at konstatere, at her deler interesserne sig efter økonomiske linjer.

Mit parti finder, at vi ikke kan gå med til nogen af de foreslåede løsninger; dog er vi særdeles positive, når det drejer sig om at bringe konflikterne til afslutning, og det er altså lykkedes på fem områder at bringe forståelse og arbejdsfred.

Inden for mit parti er vi yderst tilfreds med, at det er lykkedes ved forligsmandens hjælp at opnå løntillæg til de lavestlønnede ufaglærte, der strækker sig helt op til 1 krone pr. time, og at der opnåedes 40 øre i tillæg til de normalt lønnede og henholdsvis 35 og 45 øre til de minimaltlønnedes satser uden for jernindustrien samt 30 øre til de minimaltlønnedes timelønsfortjenester ud over de øvrige forbedringer i form af tilidsmandsbestemmelser, opsigelsesbestemmelser, skifteholdsbestemmelser m. m.

Når jernindustriens arbejdere har forkastet mæglingforslaget, må det ses i forbindelse med de løntillæg, der blev givet på de øvrige minimalt- og normalt lønnedes områder. Her må det dog tilføjes, at jernindustriens arbejdere lever under det bevægelige lønsystem, og for så vidt de enkelte organisationer under jernindustrien er effektive i deres organisationsvirksomhed, vil der også snart kunne opnås resultater. Det har aldrig været meningen, fordi man har nogle mindstebetalingen, at virksomhederne konstant skulle anvende disse betalings-satser, for det er faktisk kun antagelseslønninger, som hurtigt må kunne forlades, og det skal det bevægelige lønsystem være en garanti for. Der er opnået en mindsteugeløn inden for normal lønsområdet på ca. 225 kr., og det skulle være mærkeligt, om det ikke afsatte sine virkninger inden for jernindustriens områder. Der er opnået en forhøjelse af akkordsat-

serne inden for transportområdet, og jeg ville finde det ganske heldigt, om man under afstemningen havde vidst, hvor stor en procent der skulle tillægges akkordsatserne. Havde man vidst det, er jeg ikke sikker på, at mæglingforslaget for transportområdet ikke ville have fået en bedre modtagelse.

Når det drejer sig om transportområdet, kan man vel også sige, at det er et af de steder, hvor arbejdet udføres mere og mere effektivt, og det er også et af de områder, især rederivirksomheden, der sammen med jern- og metalindustrien er særlig valuta-skabende. Derfor gælder det særlig her om at give arbejderne så gode vilkår, at de sammen med virksomhederne er interesseret i at udføre et godt og dygtigt arbejde, der kan skabe de værdier, som landet skal hente udefra, og som skal give os muligheder for videre social, økonomisk og kulturel udvikling.

Det er navnlig på disse to områder farligt at foretage indgreb, og jeg må derfor på mit partis vegne afvise den folketingsbeslutning, der er foreslået fra de to partiers side, idet det er min opfattelse, at hvis parterne, måske helst med medvirken af forligsmanden, sætter sig sammen til nye forhandlinger, må der kunne opnås et resultat, som kan accepteres og blive et virkeligt overenskomstgrundlag til sikring af arbejdsfreden.

Det er vel naturligt i forbindelse med dette for arbejdsmarkedet så ømtålige problem kort at omtale hovedorganisationernes forhandlingsregler. Det har vist sig, at de i stedet for at gavne forhandlingerne faktisk har virket som en bremse. Nu lå det sådan, at folketingsvalget i november måned sidste år hindrede os i at udnytte hele tidsfristen, der var afsat for underorganisationernes forhandlinger, og lige så snart datoen 1. december var passeret, kunne underorganisationerne ikke foretage sig videre. Derfor ser jeg ikke rettere, end at de nuværende forhandlingsregler må bortfalde, og så er det tænkeligt, at vore opsigelsesbestemmelser må hvile i den nye hovedaftale af november 1960 mellem de to hovedorganisationer.

Jeg kan ikke tilråde, at lovgivningsmagten, blot fordi der er udbrudt en konflikt, straks skal gribe ind. Jeg må derfor